

Posudek vedoucího pro bakalářskou práci Markéty Lisé Postupy rozvíjení čtenářské gramotnosti u předškolních dětí

Bakalářská práce Markéty Lisé se zaměřuje na téma v češtině nepříliš probádané, a to zejména vzhledem k cílové skupině realizovaného výzkumu. Autorka práci standardně rozdělila na teoretickou část a praktický výzkum, kterému bych chtěla ve svém posudku věnovat pozornost zejména.

V teoretických kapitolách si autorka dobře poradila se zpracováním pojmu gramotnost čtenářská a funkční, pojmenovává endogenní a exogenní faktory, které mají na rozvoj gramotnosti zásadní vliv, zaměřuje se zejména na rodinu a školu. V teoretické části by mohla autorka pracovat s rozsáhlejším spektrem jinojazyčných pramenů. Z formálního hlediska je práce zpracována dobře, pouze místy se objevují nesprávné tvary jmen, resp. nesprávně užitá pády (*Výchova předškolních dětí v České republice, stejně jako v řadě dalších zemích, je orientována na tzv. osobnostní model výchovy, s. 22*).

Praktická část práce zahrnuje autorčin vlastní výzkum realizovaný mezi učitelkami z pěti mateřských škol v Karlovarském kraji. Autorka si stanovila tři hypotézy, výzkum probíhal na základě polostrukturovaných rozhovorů. Výzkum je zpracován velmi svědomitě a se snahou zprostředkovat čtenáři maximální množství informací, vzhledem k velké podrobnosti a malému nadhledu autorky však tato skutečnost místy hraničí s nepřehledností, autorka je velmi doslovná a nenabízí příliš zobecnění. Druhá má výtku směřuje k faktu, že celý výzkum vyznívá poměrně jednostranně, např. u tématu spolupráce MŠ a rodičů dětí by bylo vhodné položit si otázku (a ještě lépe položit ji rodičům), jaké formy komunikace a mateřská škola rodičům nabízí a jaký prostor pro výměnu informací o dítěti rodiče mají (cit.: *14 respondentek hodnotí tuto spolupráci velmi dobře. Přetechnizovaná doba, ve které žijeme, je podle všech největším problémem jak samotných dětí, tak i jejich rodičů a jejich vzájemných vztahů. Respondentky se shodují na tom, že rodiče věnují malý zájem tomu, jak si jejich dítě vede ve školce, respektive se o to nezajímají, neptají se, s. 59*). Podobnou výhradu mám vůči hypotéze č. 3 (*Děti se s knihami a čtením setkávají častěji v mateřské škole než doma*), která je ověřována pouze na základě informací získaných od učitelek, jde tedy spíše o jejich domněnky než o relevantní data. Je třeba také zdůraznit, že navzdory nevelkému vzorku autorka nasbírala úctyhodné množství dat.

Přes uvedené výhrady práce splňuje požadavky kladené na bakalářské práce, doporučuji ji k obhajobě a na základě průběhu obhajoby navrhuji hodnocení výborně až velmi dobře.

V Praze 24. 8. 2016

Mgr. Kateřina Šormová, Ph.D.